

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАКАЗ

07.11.2016

Київ

№ 1141

Про внесення змін до
Довідника кваліфікаційних
характеристик професій
працівників. Випуск 78
«Охорона здоров'я»

Відповідно до абзацу 2 статті 74 Основ законодавства України про охорону здоров'я, абзацу 10 підпункту 8 пункту 4 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року №267, Указу Президента України від 03.12.2015 №678 «Про активізацію роботи щодо забезпечення прав людей з інвалідністю»

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити зміни до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я», затвердженого та впровадженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 року №117 (зі змінами), що додаються.

2. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Лінчевського О.В.

В.о. Міністра

У.СУПРУН

Заступник Міністра питань
європейської інтеграції

О.В. Сивак

Заступник Міністра

О.В. Лінчевський

В.о. директора Медичного
департаменту

А.О. Гаврилюк

В.о. директора Департаменту
управління персоналом та
кадрової політики

Г.І. Гасюк

В.о. начальника Відділу освіти та
науки

О.П. Волосовець

~~В.о. Начальника~~ Управління правового
забезпечення

Л. Демшевська

Начальник Управління
організаційного забезпечення
роботи апарату

І. Величко

В.о. начальника Сектору оцінки
та усунення корупційних ризиків

О. Левченко

Начальник Управління
організації роботи керівництва
Міністерства

С. Антонов

Реєстр розсилки:
Структурні підрозділи 2
Міністерство соціальної політики України 1
УОЗ-25
До справи 1
Всього 4

Лупей-Ткач 200 06 77
Поліщук 253 98 82

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ МОЗ України
Від 07.11.16 № 1171

Зміни

до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.
Випуск 78 «Охорона здоров'я»

I. До розділу «Професіонали», підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)» додати пункт 93: Лікар фізичної та реабілітаційної медицини.

КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА

ЛІКАР ФІЗИЧНОЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію реабілітаційної допомоги. Забезпечує організацію та регулювання надання реабілітаційної допомоги на засадах Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ).

Очолює мультидисциплінарну реабілітаційну команду, координує діяльність кожного з її членів та несе відповідальність за реабілітаційний процес в цілому. Може працювати як із залученням повного складу спеціалістів реабілітації (медичних, нелікарських та немедичних спеціальностей), так і окремих фахівців реабілітації відповідно до індивідуальних реабілітаційних цілей та завдань.

Діяльність лікаря фізичної та реабілітаційної медицини (ФРМ) не є спрямованою на менеджмент розладів окремих органів та медичних станів, але сфокусована на відновленні функціональних розладів, що виникли внаслідок різних хворіб та травм. Має покращити стан особи з обмеженнями життєдіяльності незалежно від віку та існуючого діагнозу. Клінічний діагноз допомагає лікарю ФРМ у визначенні прогнозу та потенціалу відновлення існуючих функціональних розладів.

Поліпшує фізичне, розумове функціонування та активність осіб з обмеженнями життєдіяльності, сприяє підвищенню якості їх життя та забезпеченню повноцінного соціального функціонування. При необхідності має безпосередньо лікувати відповідну хворобу пацієнта, який отримує реабілітаційну допомогу. У випадку тривалих симптомів захворювання, функціонування, активність та участь мають бути поліпшені із використанням спеціалізованих методів та технік.

Надає невідкладну допомогу при гострих станах, що виникають протягом реабілітаційних втручань. Володіє практикою експертно-

Юр.упр.

реабілітаційної діагностики та безпосередньо приймає участь у проведенні медико-соціальної експертизи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів.

Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь у моніторингу здоров'я населення та обмежень життєдіяльності, сприяє поширенню знань з організації реабілітаційної допомоги серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує свою роботу та роботу мультидисциплінарної команди та здійснює аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря ФРМ; показники роботи лікувально-профілактичної установи, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію реабілітаційної допомоги; загальні принципи діагностики та лікування захворювань внутрішніх органів, нервової системи, принципи лікування травматичних ушкоджень у дитячому віці та у дорослих; принципи та основні медичні проблеми перехідних періодів життя людини; Міжнародну класифікацію функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я; принципи встановлення цілей в реабілітації; принципи командної роботи та розподілення функціональних ролей членів мультидисциплінарної команди; реабілітаційні технології, що застосовуються членами мультидисциплінарної реабілітаційної команди; принципи створення та застосування індивідуальної програми реабілітації та індивідуальної програми реабілітації особи з особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю); чинне законодавство та принципи проведення медико-соціальної експертизи; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної та медико-експертної документації; передові інформаційні та Інтернет технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціальності «Медицина». Спеціалізація за фахом «Фізична та реабілітаційна медицина» (магістерський рівень освіти). Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства). Наявність диплома магістра за спеціалізацією «фізична та реабілітаційна медицина» (або сертифікація за еквівалентністю) та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів фізичної та реабілітаційної медицини I кваліфікаційної категорії і, крім того,

повинен:

- застосовувати методи роботизованих реабілітаційних інтервенцій;
- застосовувати методи ерготерапії з метою тренування у разі порушення функціонування у особи з когнітивними розладами.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини першої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціальності «Медицина». Спеціалізація за фахом «Фізична та реабілітаційна медицина» (магістерський рівень освіти). Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства). Наявність диплома магістра за спеціалізацією «фізична та реабілітаційна медицина» (або сертифікація за еквівалентністю) та посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини I кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів фізичної та реабілітаційної медицини II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

- виконувати медичні процедури з інтратекальним введенням медикаментозних препаратів;
- застосовувати методи параклінічного обстеження (ультразвукова діагностика, електрофізіологічна діагностика);
- застосовувати фізичні методи лікування: кінезіотерапія та терапія з використанням фізичних вправ, техніки мануальної терапії для відновлення рухомості суглобів та пов'язаних розладів м'язових тканин;
- застосовувати артикуляційну та мовну терапію в рамках комплексних спеціалізованих програм реабілітації;
- застосовувати нейропсихологічні інтервенції.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини другої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціальності «Медицина». Спеціалізація за фахом «Фізична та реабілітаційна медицина» (магістерський рівень освіти). Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства). Наявність диплома магістра за спеціалізацією «фізична та реабілітаційна медицина» (або сертифікація за еквівалентністю) та посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками лікаря фізичної та реабілітаційної медицини, крім того має вміти:

- застосовувати медикаментозну терапію з метою фокальної регуляції м'язового тону;
- проводити оцінку та критичний огляд інтервенцій, що проводяться членами мультидисциплінарної команди;

Юр. упр.

- застосовувати методи ерготерапії з метою підвищення професійної активності;
- застосовувати методи ерготерапії з метою навчання пацієнта навичкам з подолання бар'єрів для повсякденних активностей (пристосування місця помешкання);
- застосовувати психологічну оцінку та втручання, включаючи рекомендації.
- застосовувати дієтотерапію;
- застосовувати обладнання для осіб з обмеженими можливостями, технології підтримки, протезування, ортезування, технічні методи підтримки та допомоги.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини: повна вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціальності «Медицина». Спеціалізація за фахом «Фізична та реабілітаційна медицина» (магістерський рівень освіти). Наявність диплома магістра за спеціалізацією «фізична та реабілітаційна медицина» (або сертифікація за еквівалентністю). Без вимог до стажу роботи.

Лікар фізичної та реабілітаційної медицини повинен вміти:

- проводити загальне медичне обстеження хворого та особи з обмеженнями життєдіяльності;
- аналізувати результати методів параклінічного обстеження;
- проводити реабілітаційне обстеження із застосуванням складових МКФ «функції та структури організму», «активність та участь», «контекстові фактори»;
- визначати фактори ризику розвитку ускладнень відповідно до характеру та перебігу захворювання (травматичного процесу);
- складати базовий реабілітаційний план для кожного хворого з метою проведення проблемно-орієнтованої реабілітації із включенням: діагнозу, наявних проблем та збережених функцій (відповідно до МКФ), індивідуальних цілей, цілей особи, що надає допомогу (родини), дії, які мають бути виконані;
- організувати діяльність мультидисциплінарної реабілітаційної команди з проведенням щотижневих конференцій команди;
- застосовувати медичні інтервенції: медикаментозну терапію з метою відновлення або поліпшення структур та/або функцій (лікування болю, запалення, системна регуляція м'язового тону, поліпшення когнітивних функцій, поліпшення фізичного виконання, лікування депресії);
- виконувати медичні процедури, включаючи ін'єкції та інші техніки введення ліків;
- здійснювати прогнозування динаміки обмежень життєдіяльності хворих.
- застосовувати фізичні методи лікування: електротерапія, ультразвук, термотерапія, фототерапія (включаючи лазеротерапію), гідротерапія та бальнеотерапія, діатермотерапія, застосування масажу та лімфотерапії (мануальний лімфатичний дренаж);

- застосовувати методи ерготерапії з метою підвищення активності: повсякденна активність, підтримка постраждалих структур, організму (шини та ортези);
- застосовувати методи ерготерапії з метою підвищення мотивації хворих;
- застосовувати менеджмент дисфагії;
- здійснювати підготовку медичної документації для проведення медико-соціальної експертизи;
- використовувати принципи навчання пацієнтів.

II. До розділу «Професіонали в галузі медицини (крім сестринської справи та акушерства)» додати пункт 26: Ерготерапевт.

КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА

ЕРГОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, реабілітацію, освіту, соціальний захист, права осіб з інвалідністю та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, реабілітації, освіти, соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги на засадах Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ).

Сприяє набуттю людьми з обмеженнями життєдіяльності максимального рівня функціональності та незалежності у всіх аспектах життя через певний набір занять (діяльності) та активних реабілітаційних технологій, відновленню у них фізичного, соціального та психічного здоров'я, поверненню людини до нормального соціального, професійного та побутового функціонування, відновлення автономності, інтеграції її у суспільство у закладах охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та за їх межами.

Безпосередньо проводить та приймає участь у проведенні кількісної та якісної оцінки активності та участі особи, визначенні напрямку та ступеня впливу контекстових факторів, обмежень життєдіяльності людини.

Розробляє на засадах пацієнт-центричності та індивідуальних реабілітаційних цілей відповідно до чинного законодавства в галузі охорони здоров'я, реабілітації, освіти та соціального захисту, компоненти індивідуальної програми реабілітації щодо ерготерапевтичних реабілітаційних втручань та безпосередньо проводить ці втручання. Основуючись на рішеннях мультидисциплінарних команд реабілітаційних закладів, за скеруванням лікаря фізичної та реабілітаційної медицини або фахівців спеціальної освіти (в немедичному середовищі), або безпосередньо (в монопрофесійному середовищі).

Бере участь у аналізі виконання реабілітаційної програми та внесенні корективів на кожному з етапів. Постійно веде встановлену профільну оцінкову та звітну документацію з ерготерапії.

Співпрацює в тісному контакті з лікарями, фізичними терапевтами, педагогами, логопедами, психологами, соціальними працівниками та іншими членами мультидисциплінарної команди.

Бере участь у консультації щодо влаштування доступного і безпечного функціонального середовища вдома, на роботі, в громадських місцях, у соціальному оточенні осіб з обмеженими фізичними можливостями. Консультує родичів та опікунів щодо виявлених порушень і шляхів досягнення особами з обмеженими фізичними можливостями максимальної незалежності і нормального рівня здоров'я, залучає їх до планування і проведення реабілітаційної програми та надання необхідної їм допомоги.

Провадить наукову та адміністративну діяльність. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Зберігає таємницю індивідуальних програм реабілітації. Дотримується правил і норм професійної етики та деонтології.

Виконує професійні обов'язки в реабілітаційних центрах, медичних, освітніх, санаторно-курортних закладах, соціальних службах, установах і організаціях державного, громадського і приватного секторів.

Повинен знати: основи законодавства та нормативні документи України, міжнародні документи з питань охорони здоров'я, реабілітації, ерготерапії, освіти, соціального захисту, прав осіб інвалідністю; цілі, принципи реабілітації дітей, дорослих та осіб літнього віку, методологію та зміст ерготерапевтичних заходів та вправ; принципи пристосування навколишнього середовища; теорію і практику ерготерапевтичних, корекційно-реабілітаційних заходів та процесів, психологічної допомоги, соціально-побутової адаптації, професійної реабілітації, соціально-середовищної реабілітації осіб усіх вікових категорій з обмеженнями життєдіяльності; стандартизовані методи оцінки активності та участі, напрямку та ступеня впливу контекстових факторів, загальні та спеціальні ерготерапевтичні, медичні, психологічні, педагогічні та соціальні дисципліни; ефективні методи, форми, прийоми реабілітаційної допомоги, корекційного та компенсуючого навчання і виховання; принципи роботи в мультидисциплінарній команді; індивідуальні психологічні особливості, вікові та нозологічні характеристики дітей і дорослих з обмеженнями життєдіяльності; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ, 2001) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ-10); правила використання технологічних засобів та обладнання кабінетів ерготерапії та інших спеціалізованих реабілітаційних приміщень закладів охорони здоров'я, навчальних кабінетів, класів, спортивних та ігрових залів, спеціалізованих приміщень, які створено для реабілітаційної та корекційної роботи; сучасні досягнення науки та практики у відповідних галузях

реабілітації та абілітації; основи управління й організації ерготерапевтичних та корекційно-реабілітаційних процесів в закладах охорони здоров'я, у масових і спеціалізованих закладах для дітей, які мають вади у фізичному або розумовому розвитку; етичні норми і правила організації реабілітації осіб усіх вікових груп з обмеженнями життєдіяльності; норми і правила ведення реабілітаційної, психологічної, педагогічної та статистичної документації.

Кваліфікаційні вимоги

Ерготерапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Ерготерапія». Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Постійна участь у навчальних практиках студентів-ерготерапевтів у якості супервізора. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Ерготерапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Ерготерапія». Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Досвід участі у навчальних практиках студентів-ерготерапевтів у якості супервізора. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Ерготерапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Ерготерапія». Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

Ерготерапевт: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Ерготерапія». Без вимог до стажу роботи.

III. До розділу «Професіонали в галузі медицини (крім сестринської справи та акушерства)» додати пункт 27: Фізичний терапевт.

КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА

ФІЗИЧНИЙ ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, реабілітацію, соціальний захист, права осіб з інвалідністю та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, реабілітації, соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги на засадах Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ).

Здійснює реабілітаційні заходи з метою усунення, припинення або зменшення болю, відновлення функцій організму, досягнення нормального рівня здоров'я, фізичної самостійності та активності, оптимального фізичного стану та самопочуття осіб (дітей та дорослих) з порушеннями діяльності опорно-рухового апарату, ортопедичними вадами, побутовими, спортивними та професійними травмами, наслідками неврологічних, серцево-судинних, респіраторних та інших захворювань, людей літнього віку з віковими ускладненнями.

Здійснює обстеження, тестування, визначення функціонального стану та рівня фізичного розвитку особи, складанні компонентів індивідуальної програми реабілітації щодо реабілітаційних втручань фізичного терапевта та безпосередньо проводить ці втручання. Застосовує фізичні вправи, масаж та преформовані фізичні чинники.

Здійснює розробку та впровадження комплексу заходів і рекомендацій, спрямованих на поліпшення діяльності опорно-рухового апарату та організму в цілому, рівноваги, координації, збільшення сили, витривалості м'язів і вдосконалення вправності рухів, відновлення або компенсації порушених чи відсутніх функцій.

Бере участь у аналізі виконання реабілітаційної програми та внесенні корективів на кожному з етапів. Постійно веде встановлену профільну оцінкову та звітну документацію з фізичної терапії.

Співпрацює в тісному контакті з лікарями, ерготерапевтами, педагогами, логопедами, психологами, соціальними працівниками та іншими членами мультидисциплінарної команди.

Проводить наукову та адміністративну діяльність. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Зберігає таємницю індивідуальних програм реабілітації. Дотримується правил і норм професійної етики та деонтології.

Виконує професійні обов'язки в реабілітаційних центрах, медичних, освітніх, санаторно-курортних закладах, соціальних службах, установах і організаціях державного, громадського і приватного секторів.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фізичного терапевта; організацію реабілітаційної допомоги; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній реабілітаційній практиці; анатомію і фізіологію людини; основи медичної патології; методи профілактики і корекції м'язово-скелетних, неврологічних та кардіореспіраторних дисфункцій на підставі виявлення анатомічних, фізіологічних, патологічних та психосоціальних характеристик; теорію застосування фізичних вправ; біомеханіку, моторний контроль, розвиток людини, кінезіологію та патокінезіологію, фізіологію праці; методіку, доцільність і обсяг застосування заходів профілактики і корекції рухових дисфункцій у осіб різного віку, зокрема при неврологічних, опорно-рухових, серцево-судинних і респіраторних захворюваннях; основи психології, стандартизовані методи оцінки активності та участі, напрямку та ступеня впливу контекстових факторів; ефективні методи, форми, прийоми реабілітаційної допомоги; принципи роботи в мультидисциплінарній команді; індивідуальні психологічні особливості, вікові та нозологічні характеристики дітей і дорослих з обмеженнями життєдіяльності; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ, 2001) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ-10), правила використання технологічних засобів та обладнання спеціалізованих реабілітаційних приміщень закладів охорони здоров'я, навчальних кабінетів, класів, спортивних та ігрових залів, спеціалізованих приміщень, які створено для реабілітаційної та корекційної роботи; сучасні досягнення науки та практики у відповідних галузях реабілітації та габілітації, основи управління й організації корекційно-реабілітаційних процесів в закладах охорони здоров'я, у масових і спеціалізованих закладах для дітей, які мають вади у фізичному або розумовому розвитку; етичні норми і правила організації реабілітації осіб усіх вікових груп з обмеженнями життєдіяльності; норми і правила ведення реабілітаційної, психологічної, педагогічної та статистичної документації, основи наукових досліджень та науково доказових принципів, планування і виконання експериментальних робіт, основи організації праці, адміністрації і менеджменту в державному і приватному секторах.

Кваліфікаційні вимоги

Фізичний терапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Фізична терапія» (або сертифікація за еквівалентністю). Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Постійна участь у навчальних практиках студентів-фізичних терапевтів у якості супервізора. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої

кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фізичний терапевт вищої кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до фізичних терапевтів I кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

- проводити та оцінювати результати складних методів фізичної терапії;
- консультувати складні випадки із залученням при необхідності спеціалістів відповідного профілю.

Фізичний терапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Фізична терапія» (або сертифікація за еквівалентністю). Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Досвід участі у навчальних практиках студентів-фізичних терапевтів у якості супервізора. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фізичний терапевт I кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до фізичних терапевтів II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

- володіти удосконаленими методиками фізичної терапії;
- застосовувати новітні методи відновлення, підтримки, розвитку рухових функцій людини;
- володіти спеціальними методами обстеження та тестування в лабораторних та клінічних умовах;
- оцінювати та використовувати результати обстеження, що були отримані за допомогою сучасних інструментальних методів;
- оцінювати та корегувати ефективність проведеної реабілітаційної програми та профілактичних заходів на основі об'єктивних показників.

Фізичний терапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Фізична терапія» (або сертифікація за еквівалентністю). Наявність сертифікатів, що підтверджують здатність застосовувати на практиці відповідні методики реабілітаційної допомоги у клінічному та неклінічному середовищах. Підвищення кваліфікації (відповідно до чинного законодавства. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

Фізичний терапевт II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками фізичного терапевта, крім того має вміти:

- фізична терапія при неврологічних розладах внаслідок прогресуючих захворювань;

- фізична терапія при ураженнях опорно-рухового апарату внаслідок прогресуючих захворювань;
- визначати необхідність спеціальних методів обстеження та тестування в лабораторних та клінічних умовах;
- оцінити результати обстеження та тестування за допомогою сучасних інструментальних методів;
- провести диференційну діагностику рухового порушення і встановити реабілітаційний прогноз використовуючи прогресивні методи реабілітаційного обстеження.

Фізичний терапевт: вища освіта (магістр) в галузі освіти «Охорона здоров'я», спеціалізація «Фізична терапія» (або сертифікація за еквівалентністю). Без вимог до стажу роботи.

Фізичний терапевт повинен вміти: проводити комплексний огляд, обстеження та оцінювання окремого пацієнта/клієнта або потреб групи клієнтів; встановлювати рухове порушення, визначати реабілітаційні цілі, здійснювати прогноз та розробляти план реабілітаційного втручання; надавати консультації в межах своєї компетенції та визначати коли саме пацієнтам/клієнтам слід звернутися до інших фахівців сфери охорони здоров'я; виконувати програму реабілітації; визначати очікувані результати будь-якого втручання/програми реабілітації; надавати рекомендацій щодо самостійної роботи:

- фізична терапія при травматичних ураженнях опорно-рухового апарату;
- фізична терапія при порушенні діяльності серцево-судинної та дихальної систем;
- фізична терапія при неврологічних розладах внаслідок непрогресуючих станів (черепно-мозкові та спінальні травми, інсульти);
- дослідженні у фізичній терапії;
- класифікувати тип порушення рухової функції користуючись МКФ;
- проводити профілактику виникнення рухових порушень;
- проводити пропагування здорового способу життя і профілактику виникнення рухових порушень, які можуть перешкоджати проведенню комплексної реабілітації.